

vegada és un gran tècnic cirurgià, com dorm, com menja i com estudia? Puix sempre ha d'estar al peu del canó, com vulgarment es diu, ja que a l'Hospital d'urgència sols pot operar ell i, per altra part, no pot ni deu refiar-se dels seus ajudants, que quan comencen tot just a estar entrenats, són substituïts. I al treball esgotador d'operació rera operació, s'hi afegeix el dels treballs de diagnòstic complementari i seguir els cursos postoperatoris dels malalts. A aquest cirurgià li permeten sortir de Rússia, única i exclusivament per assistir a Congressos mèdics; i per tenir el Govern la seguretat absoluta que retornarà al país soviètic, li reté la família, convenientment vigilada; els seus familiars, doncs, responen del seu retorn.

Els professors de la Facultat de Medicina tenen el mateix sou, i aquests són precisament els beneficiats per la fortuna, puix de tant en tant són sol·licitats per algun foraster a consulta, i llurs honoraris, tot comprès, puguen gairebé sempre al voltant de 10 rubles.

Amb tot ço dit, hom copsarà tot seguit que l'exercici de la professió de la Medicina a Rússia és completament lliure. Lliure elecció de metge, per part del malalt i per part del metge, aquest pot cobrar el que li plagi, i ultra aquests beneficis, té les 600 pessetes mesals de l'Ajuntament.

De què es queixen, doncs? Nosaltres, com a meridionals, probablement no ho comprendrem mai; és més encara, podríem fer suposicions que desplaïrien a companys simpatitzants amb el règim rus i que no gosen anar a establir-se a Rússia potser per por de perdre aquesta simpatia i quelcom més. Jo crec que l'humorisme soviètic no pot encaixar dins el temperament meridional, i mai no podrem creure en la llibertat d'un professional i en la lliure elecció de metge per part del malalt, quan tots es troben amb zero en caixa.

La llibertat que dona el Govern és absoluta; els mitjans, nuls en absolut.

I no cregueu que el Govern rus no es preocupi de pagar bé els seus obrers; tots els oficis manuals cobren cada mes de 700 a 900 i fins mil pessetes. Més sou que els metges, vuit hores de treball, cinc dies a la setmana, etc., tot segurament perquè quan estiguin malalts tinguin mitjans per triar a gust seu el metge; mes no, aquest cas no arriba mai, i tots recorren a la beneficència, i el company rus, segurament davant d'una neumònia i tifoidea, sols deu pensar en els dies que li resten per acabar el mes.

Hem dit abans la quantitat de metges que exercien a Rússia, quantitat que poc a poc anirà minvant, puix la perspectiva econòmica no és gaire falaguera, i el jovent més s'inclina a perfeccionar-se dins un treball manual que no intel·lectual. El contingent d'estudiants, cada dia més petit, es troba repartit a parts iguals entre els dos sexes.

Va parlar també el company Vilardell de la forma en què està reglamentat el gestament; el metge rus té l'obligació de provocar l'avortament quan aquest és ordenat pel Comissari, i l'ordre es fa a petició de la dona embarassada, donant aquesta prèviament l'explicació amb què justifica la seva demanda: que té altres fills, que no li prova l'estat, que no sap qui és el pare... etc. Aquestes senzilles explicacions són suficients perquè el Comissari decreti acte seguit un assassinat. Se'ns parla referent a aquest assumpte que des de la implantació del règim soviètic el nombre d'avortaments provocats ha disminuït considerablement segons les darreres estadístiques. No ens ha de violentar el que fem veure que ho creiem; ací entre nosaltres podem presentar estadístiques força eloqüents; hi ha una vila